

ועד מקומי קציר

פרוטוקול ועד מקומי מס' 9/15 12/07/2015

נוכחים: ליאור בר – יו"ר, אורי ששה, מנדי דהן, דפנה בן יוסף, מניה אובולסקי, יצחק בן חסיד, אורטל אפללו, צחי צימט (ח)

נעדרים: גיל עמל

מזכירות: חן רייך – מזכיר, שני גולדין

נוכחים: מאור גולן, רועי אקרן, אבישי שגב, יעל דגן, ענת אריה, ביאטריס קליינמן, דורון אריה ובנו, איציק רופא, פבל שטיין, חיים קרשטט, מיכל הראל, אביגייל בלינדרמן, אריה גלעד, עודד בוכנר, עמנואל פרץ, שחר סנדרוב, אופיר שלימק, איציק כהן אהרוני, גבי סנדרוב, אבנר חצור

1. אישור פרוטוקול 8 מה-21/06/15

אישור הפרוטוקול.

ליאור: לא רגילים לשיבה רבת משתתפים, אבקש לקצר ולא לחזור על דברי אחרים כדי שנוכל גם לסיים את השיבה.

החלטה: פרוטוקול 8 אושר פה אחד.

2. פינוי גזם – החזרת מנדט למועצה

ליאור – מתוך 24 יישובים, 23 יישובים נהנים מפינוי גזם. קציר היישוב הגדול במועצה, היום, לאחר מחצית הקדנציה אנחנו מבינים שהיערכות לקליטת קציר היתה לוקה בחסר ולמעט מחלקה אחת שבה היה תגבור, בשאר המחלקות לא היתה היערכות לקליטת קציר. אף גוף לא יכול להכיל גידול של 20% ללא היערכות מתאימה. כבר בישיבת המטה עם המועצה הבנו את הבעייתיות. כדי לתת שירות בקציר ברמה נורמטיבית, יש להתייחס לקציר כמודל עירוני, שלא קיים במועצה מנשה ולמעשה קציר נכפתה על המועצה לפי החלטת בג"צ והיום אנחנו מגיעים לשוקת שבורה, כאשר התקציב לקציר, שמובנה מארנונה ומיסי ועד, לא מסוגל להחזיק את היישוב. בשנת 2013 נהנינו מרזרבות, 2014 נגמרה מאוזן כי קיבלנו סיוע מתב"ר מועצתי של 200 אש"ח. ב-2015 אנחנו בתכנון גרעוני של חצי מיליון ש"ח. אחד מתפקידיו של המזכיר הוא לשמור שהיישוב לא ייכנס לגרעון, אין מסגרות בנקאיות. מצד אחד יש צרכים, מצד שני יש היקפי הסיוע שהולכים וקטנים. אנחנו החלטנו שבראשון באוגוסט, אנחנו רוצים להיות יישוב זהה לכלל היישובים במנשה. אנחנו נאלצים להתמודד עם פינוי הגזם ששותה סכום מכובד מהתקציב, מצד שני אנחנו לא מצליחים לעשות זאת במהירות עם הטרקטור. לא יכולנו להמשיך עם משאיות בשל חוסר בתקציב. הודענו למועצה לקבל שירות זהה לשאר היישובים במועצה. המשמעות היא איסוף ופינוי גזם על ידי מוא"ז מנשה. אם התנאי הוא להחזיר את הטרקטור נחזיר אותו.

מנדי: יש להחליט מה עושים ביום שאחרי... דפנה: שלא יאספו את הגזם.

מנדי: המועצה רוב הסיכויים לא תפנה כי אין לה משאבים. ליאור: אני מקווה שכמו שהודעתי על כך שהגנים יסגרו אם לא יוצללו, כך יהיה גם עם הגזם. אם לא, ברור לכם שאני לא מוכן שנחיה בזבל, או שתהיה אסקלציה ולרדת בצורה מאורגנת ולעמוד על זכויותינו מול המועצה.

איציק רופא: מה אומר אילן שדה?

ליאור: אילן אומר שיש טרקטור ותנסו להסתדר. כמובן שאי אפשר מבחינה תקציבית. נודיע לתושבים, לצערי ערימות הגזם יערמו ביישוב ונקווה שזה יגרום למועצה לזוז. נקווה שלא ייקחו את הטרקטור, כי אז אין אפשרות לקחת את העוקב מים.

ואז מקואי קציר

זו ההחלטה. את מה שהשגנו בשלוש השנים האחרונות לא ניתן לזה להידרדר. ההחלטה תצא כבר השבוע לשאר התושבים, להחזיר את פינוי הגזם למועצה האזורית. אבנר: אני מבין שאת רוב הגזם ביישובים האחרים הם מפנים מקיבוצים שיש להם ענף נוי וכו', איך מפנים ביישובים הערביים או במושבים? ליאור: פה התרגלנו לפעם בשבוע, אני מקווה שנקבל פעם בשבועיים ונשאיר את הטרקטור פה.

דורון אריה: אז נקבל טיפה יותר מהיישובים האחרים? איציק רופא: הוא רוצה שיהיה פינוי פעם בשבועיים. דורון אריה: למה לא מפנים עד היום?

ליאור: המועצה לא ערוכה. 1.4 מש"ח יצאו מקופת הוועד המקומי כשהם היו אמורים לצאת אך ורק מהמועצה. ואני עומד מאחורי כל שקל שאמרת. שחר סנדרוב: למה לא עצרת את זה קודם? ליאור: לא רציתי לעצור את החיים ביישוב. יש ימי חסד ואז יש פגישות אישיות ומכתבים רשומים ויועצים משפטיים ואז מגיע האולטימטום. דורון אריה: או שאנחנו מבקשים יותר מדי או לבדוק למה לא רוצים להתעסק עם קציר? לא נשמע הגיוני.

ליאור: לא מרוע לב, לא מזדון, לא נערכו נכון לקליטת קציר. חיים קרשטט: למועצה יש תפקיד ואני מברך שאתם דורשים שתעשה תפקידה. טעינו חטאנו, אני חושב שהצעד נכון.

מאור גולן: לכולם חסר כסף, כי פשוט לא נערכו לקליטתנו, גם בחינוך, גם בקהילה ורווחה ולא רק בחזות היישוב. היישוב גם יגדל ולא יקטן. דפנה: מחלקת רווחה היא היחידה שנערכה.

מאור: לא רואה שום פתרון חוץ מלקחת את הטרקטור ולשים מול הפרצוף ושיפנו. לשבור להם את הצורה כי אין דרך אחרת.

ליאור: תמיד תבוא בידיים נקיות ואז הצד השני נשאר בלי תשובות. אני שווה לשאר 23 היישובים? אז תיתן לי את השירות.

3. כרטיסים לאירוע שלום חנוך

אורי: הפרסום הראשון היה בפייסבוק ביום שישי בתרבות קציר. הרבה אנשים התלוננו שלא ראו והכרטיסים נגמרו לפני שידעו שיש אפשרות לקנות.

לכן אני מבקש שבפעם הבאה יפורסם דבר ראשון בשופר הוועד קרי ניוזלטר או אתר הוועד. אורטל: אם כבר עושים מכירה מוקדמת במחיר מסוים, להמשיך עם המחיר לכלל התושבים.

שני: המזכירות היא לא משרד הפקות, אי אפשר להפיל על המזכירות את מכירות הכרטיסים, זה גוזל מזמן המזכירות ולא יעיל. יש אתר למועצה אזורית מנשה ומשרדי הפקות שמתמחים במכירת כרטיסים והם צריכים לקחת על עצמם את העניין.

חן: זו הדרך היחידה לבצע מכירה לפי תעודף, בטח אם יש כרטיסים במחירים שונים לאוכלוסיות שונות

צחי: (לאחר כניסתו בהמשך): הלקחים נלמדו לפעם הבאה

4. הגבלת תנועה בדרך נופית

ליאור: דרך נופית היא דרך שנכון למע"צ ולמשרד התחבורה היא לא מאושרת.

מנדי: מאיפה הבאת את זה? פעם שעברה חן אמר שהיא מאושרת.

חן: צינתי שהיא קיימת בתב"עות שהוצגו לי ע"י פארס.

ואז מקואי קציר

ליאור: לפני יותר משנתיים כשנפתחה ההרחבה לבנייה היא הוגדרה כדרך לצרכי בנייה בלבד.

אבנר: היא היתה לטובת התשתית ואז כשיסיימו את התשתית היא תיפתח.

אופיר: לי אמרו שהיא תיסגר בכלל לאחר התשתית.

ליאור: גם הכניסה לתוך ההרחבה, שם היתה צריכה להיות כניסה מסוימת, לפי התוכניות המקוריות, נבדוק את זה ואז שונה/בוטל.

מנדי: אם שונה לפי חוק, בסדר, לא לפי חוק, לא בסדר.

חן: בתוכנית האחרונה ברח' הקוצר אין יציאה לנופית.

רועי: אנחנו מקבלים תשובות שונות כל הזמן.

ליאור: גם אני מקבל תשובות שונות מכל אחד מוועדה לתכנון הבניה. דבר אחד בטוח, הדרך רצופה מהמורות, לכיוון הכיכר ההזויה, שהיא לא מופיעה בתוכניות, אין לה היתר, היא סכנה לציבור. כל עוד לא הובא לידיעת הוועד המקומי בכתובים שלצורך העניין יש מפגעים בנקודה זו וזו, יש שתי אפשרויות – לטמון ראש בחול, או למצוא מודל פשרה שתאפשר המשך השימוש בדרך כי צריך להמשיך ולבנות את ההרחבה, תקל על התושבים, גידרנו את רמת הסיכונים, כלומר לתת התראה למועצה לטיפול במפגעים ולא לשנות בצורה דרסטית ומהותית את היישוב והחיים בו.

מנדי: המפגע הראשי שזה הכיכר מזה התעלמת לחלוטין, כי לא סגרת אותה.

אורטל: אי אפשר לסגור את הכיכר.

מנדי: אם אי אפשר לסגור את הכיכר, למה לסגור את דרך נופית?

ביאטריס: עוברות 1000 מכוניות ביום.

ליאור: אני פתוח להצעות אחרות בנושא הזה, אבל אנחנו כוועד ולאחר התייעצות עם היועץ המשפטי, החלטנו להתריע על המפגעים.

דפנה: אנחנו סיכמנו שנשים את השלטים כרגע, למה גם סגרת את הדרך?

ליאור: מציג תשובה מלאה פרי. רק מהתשובה הזו מישוהו אחר היה סוגר את הדרך לחלוטין.

דפנה ומנדי: אז בוא נסגור, זה מה שצריך.

מהקהל: אז תחליטו – תקבלו הצעה.

ליאור: היינו אמורים לסגור את המקום.

דפנה: הם לא גמרו את ההרחבה, למה שלא נסגור ונרים את זה.

מאור: צריך להפעיל לחץ שישימושו את הדרך כמו שצריך. אפשר בקלות לעשות חד סטרי

מהזורע וחד סטרי מהקוצר ופתרת את הבעיה.

דפנה: אתה בעל אינטרס בעניין וידוע לי.

מאור: לא קשור לאינטרס.

דפנה: צריך ללכת למשרד התחבורה ולהשמיש את הדרך.

מאור: מסכים איתך.

ליאור: כל אחד ייקח את זכות הדיבור.

אורי: כמו שאתם מבינים אנחנו עובדים במערכת אילוצים לא פשוטה. אנחנו ועד מקומי שנבחר, אך לא כל המנדט בידיים שלנו. אנחנו צריכים לקחת את התקציבים ולעשות לבד.

ליאור: זאת מועצה מקומית.

אורי: לא הכל, מה שאפשר. גם ברווחה הודו שהם חשבו שקציר יהיה עוד יישוב במועצה.

בקיזור ההצעה של ליאור היא טובה, היא מגנה על האינטרס של התושבים.

עודד: אין לך פריבילגיה לקחת סיכון על עצמך ולהיות נחמד עם התושבים. אם יש מפגע, או שאתה מונע נסיעה בו או מסיר אותו. אין דבר כזה בחוק. ברגע שנודע על קיום מפגע, כל

האחריות על ראשך ועל ראש המועצה. אין באמצע. המלצתי או לסגור לגמרי כולל תושבי ההרחבה או לפתוח לגמרי ואנחנו הולכים למועצה עם הטרקטור, הגזם וכו'. דרך נופית היא

דרך יותר טובה ובטוחה מהרחובות בהרחבה.

ליאור: כשידענו שזו רוח הדברים, הם ביקשו לבדוק מול משרד התחבורה ונתיבי ישראל. מה

הסטטוס שלה. כשהיא הוגדרה כדרך ביטחון וחירום, נגזרת של זה, שהשעות שהיא תהיה

ועד מקומי קציר

פתוחה היא לצורך כלי רכב כבדים לבנייה של ההרחבה. כלומר 5:30 עד 16:30. בא הוועד ואמר ניתן עוד שעתיים.

אבנר: אני מסכים שכשאתה מקבל מכתב מהמועצה עליך לפעול. אבל לפני 5-6 שנים היינו יוצאים מהנופית עם הקוד של הטלפון. לאחר התחלת הבנייה בהרחבה, סגרו את הדרך רק לכלי עבודה. אמרו שאחרי שנתיים יהיה אפשר להשתמש בדרך. כלומר המכתב מתייחס להחלטה ההיא. כלומר זו היתה דרך סטנדרטית ליציאה מהיישוב.

איציק ועודד: זו היתה הכניסה היחידה ליישוב פעם.

אבנר: האספקט הרחב הוא לבדוק להיכן רוב תושבי המערבית נוסעים, רוב הסיכויים הוא לחדרה. מאז שעשו את ההרחבה, הציפיה היתה להפוך את הכביש לדו מסלולי.

ליאור: מה אתה כחבר ועד היתה עושה?

אבנר: היתי מוריד את הכיכר, עושה פניה ימינה בלבד, רק ליציאה.

צחי נכנס בשעה 22:10

פבל: אתה החלטת לפתוח, תשלם מהכיס שלך, מי שיכול לפתור זה מהנדס כבישים.

איציק רופא: אתה אומר שכל פרויקט ההרחבה הוא לא בטיחותי. אנחנו לא רוצים לקחת אחריות על הפרויקט. שים מחסום ורק מי שרוצה לגור בהרחבה על דעת עצמו, יכול.

עודד: אין דבר כזה.

איציק רופא: אני נכנס דרך השער הראשי. אני מסכים איתך שצריך למנוע. בניח שסגרנו את דרך נופית לחלוטין. אתה לא מונע את הסיכון.

עודד: נכון, כי דרך נופית...

ליאור: הדבר משול לחופי רחצה שבהם רשום שהרחצה ללא מציל מסוכנת. מצד אחד אנחנו רוצים לתקן את המפגעים. יכולים להמשיך לנוע בין השעות אלו ואלו. אני חושב שאני עושה את המעשה הנכון.

אריה גלעד: סגרת בשש בערב גם ככה.

עודד: הדרך בטוחה. אך רחוב הזורע הוא סכנת נפשות. אין דבר כזה שתקחו על עצמכם את האחריות.

מאור: מסכים עם 95% ממה שאמרת. ברח' הזורע הוא מפגע בטיחותי, אך גם דרך הנופית מפגע, ביניהם, החיבור שלה לכביש, מפחיד. עניין של זמן של תאונה ומע"צ לא מכירים את החיבור.

ליאור: ראש המועצה הבטיח שבמידית הם מתחילים. אנחנו כבר שבועיים אחרי ועד היום לא נכנסו.

אורטל: אני גרה באמירים, הדרך משמשת אותי, אך אם זאת זו הדרך הכי מסוכנת שקיימת ביישוב. עם זאת, אנחנו צריכים לסגור את הדרך לחלוטין. לדעתי צריך שכלי הרכב יכנסו דרך הנופית.

ליאור: שני רכבים לא יכולים לעבור שם.

דפנה: במפגש הקודם אמרנו שניתן 14 יום. אמר ראש המועצה והמהנדסת שמתחילים לאלתר לטפל במפגעים. 14 יום נאמר שזה זמן סביר. מה עושים מחר, 14 יום עברו.

אורטל: אי אפשר לפתוח מטה מאבק בוועד.

בן חסיד: אי אפשר לעשות טוב לכולם. קיבלת מכתב שמשאיר לך לסגור את הדרך.

ליאור: הוועד קיבל את המנדט לקבל החלטה לסגור לגמרי או לפתוח חלקית וכו'.

אורטל: לאה יכולה לשנות תוכניות?

ריקרדו: אז אין החלטה לגבי הדרך?

ליאור: ההחלטה שלי עומדת. הנושא הוא כבוד משקל. לכן אני חושב שההצעה שהצעת היא מאוד מאוזנת. היא תוחמת את שעות העבודה. אפשר "ליהנות" ממנה. כל יומיים שברו את השער והגשנו תלונות במשטרה. כן אפשר לגזור על הציבור שעתיים פחות.

דפנה: אני מבינה את ההגיון אך לא מבינה מה עושים כדי שלא לנתר יתקנו את הדרוש.

ועד מקומי קציר

רועי: בתור תושבים, אין לנו שום כוח מול המועצה.
אריה: אני רוצה לשאול אם הניהול שאנחנו עושים, מייתר את הביטחון של הדרך הזו? כי עכשיו אנחנו מדברים על בטיחות.
אורטל: זה עדיין קיים ולכן אי אפשר להיכנס בלילה.
רועי: אתה צריך לסגור את הדרך הזו.
ליאור: קיבלת את חצי תאוותך בידך. לא ניתן לסגור לחלוטין.
מנדי: מהדיון הקודם אני שומע על בטיחות, אך שום דוח שמציג את הליקויים הבטיחותיים שלכאורה קיימים. אין דוח כזה מגורם מוסמך. זה לא דוח בטיחות (המכתב של המהנדסת).
דוח בטיחות זה אומר שאני אעמוד מול המועצה ואגיד להם מה אני צריך. הכיכר גדולה, צריך לצמצם אותה. מה שאנחנו רואים פה כל הזמן זה שהוועד לא צריך לעשות כלום. המועצה צריכה לעשות ולא עושה כלום. הצעה: הוועד צריך להוציא מחר – להביא מהנדס כבישים ויתן מפרט ליקויים. ואנחנו הולכים למועצה ואומרים להם שזה מה שצריך. פסי האטה לא עולים הרבה. אפשר להביא. הוועד יכול לעמוד בזה. כמה פסי האטה צריך ברחוב הזורע. מנדי מוכן לבוא ולעשות.
ליאור: זה לא בידיים שלי או שלך, זה בידי ועדת הנדסה של המועצה.
אבנר: למה יש כיכר בכלל? למה צריך?
כולם: לא היה בתכנון בכלל.
אריה גלעד: יש ללכת על האחראי.

ליאור: הוועד יוציא במיידית מכתב רשום למועצה אזורית מנשה ולמחלקת ההנדסה, בו הוא מזכיר את הישיבה שהתקיימה ב-29.6 ואת העובדה כי שבועיים לאחר קיום הישיבה לא נראה כלל שינוי בשטח ולא התחלות עבודה.
אריה גלעד: מה המשמעות של המכתב?
ליאור: הוועד יצטרך לקבל החלטה. יכול להיות שהוא יארוז הכל במזוודה אחת, ירד למטה.
אריה: למה לא לכסות קצת בורות, זה לא כזה נורא.
ליאור: הנה היום ראיתי בדרך את הזיתים בהרחבה מסכנים, אבל אם אשקה, אז איפה זה ייגמר? הכל ייפול שוב על הוועד.
דפנה: לא עשינו בצורה ברורה עד היום והם לא קלטו אותנו כמו שצריך ואנחנו צריכים להילחם בזה.

ליאור: נכון לרגע זה הייתי מבקש שאת הצעת הפשרה הזו, להשאיר על כנה ולערוך שוב דיון גם אם לא מן המניין.
אורי: מבקש להוסיף גם את ההצעה של מנדי שאם זה לא מעל 10,000 ש"ח שנתקן גם אנחנו את התשתיות.
מנדי: הכביש היה פתוח, עד שלא יהיה משהו מוסמך אנחנו חוזרים לשגרה. אם זה היה פתוח עד 21:00 שישאר.
ליאור: לא יכול, אחרי המכתב הזה, אי אפשר.
מנדי: אם אתה כל הזמן אומר אחריות ואתה פוחד שנאכל תביעות, אז כמו שלא פרי זרקה את האחריות עלינו, אנחנו על השלטים וכל תושב לעצמו. עד שאין משהו מוסמך שישאר פתוח כמו קודם.
דפנה: אם כבר שמנו שלטים, יש לשים שלט לפני האמירים. שכל ההרחבה היא אזור סכנה.
ליאור: היות ויצא מכתב וחתומה למטה מהנדסת המועצה. מנדי אני מבין מה שאתה אומר, אבל יועץ תחבורה כזה או אחר לא גובר על מהנדסת המועצה.
דפנה: החלטה שלנו.
ליאור: היות והמעבר הוא לכלי רכב כבדים, נגזרת מזה שהמקום יפתח לפי השעות שיש רכבים כבדים.

ועד מקומי קציי

דפנה: נמאס לי לרצות את הגב' פרי.

ליאור: בעניין הזה עלינו להיות תמימי דעים. עלינו להוכיח שבמעשים שלנו נצמדנו ככל יכולתנו להנחיות, ההחלטה של מנדי לבטל לחלוטין את דברי מהנדסת המועצה, אם שוקלים את ההצעה של מנדי או שלי, ההצעה שלי היא מאוזנת, הולכת על ביצים נכון, אבל גם מאוזנת. לצמצם את המפגע וגם לאפשר חיים נורמטיביים ליישוב.

קיבלנו את המנדט, אני מבקש להצביע באחריות.

מנדי: אני לא בעד לסגור בשש וחצי. זה לא נותן שום דבר.

ליאור: אצלי יש הגיון ואצלך לא. כי אצלך זה ככה.

מנדי: אם אתה נצמד למכתב, יש לתת רק לכלי רכב כבדים.

ליאור ואורטל: לכן שמנו שילוט.

מנדי: סיכמנו שהדרך תהיה פתוחה כל הזמן למעט בלילה בגלל ביטחון. אני לא מוכן שבגלל אינטרס כזה או אחר של מישהו, הדרך תיסגר והתושבים יסבלו.

חיים: חוק בטיחות בעבודה יתבעו את ליאור בר. ריקרדו: אחרי מכתב מהמועצה, זה אחריות של ליאור.

מנדי: אז תסגור.

דפנה: אני בעד לסגור לגמרי.

אורטל: גם אני בעד לסגור.

ליאור: לא לעבוד מהבטן ולסגור לגמרי. אני בעד להעביר את ההצעה שלי כי היא מאוזנת.

אני מציע לתחום את הזמן ולהיצמד להצעה שלי ואם עוד 14 יום ולא יהיה שינוי לחזור להצבעה.

אורטל: אתם ביקשתם שהוועד ישלוט, אתם לא באים, עכשיו אנחנו נסגור את הדרך לחלוטין. אבנר: שני השערים היו בעבר נתונים לשליטת פתיחה בטלפון. תפרסמו שכל מי שרוצה לצאת מהשערים שיבוא לחתום בוועד שזה על אחריותו.

בן חסיד: אם קורה משהו למרות שהוא חתם שזה באחריותו, האשם הוא ליאור.

דפנה: ההצעה של אבנר היא לסגור לגמרי ולאפשר לכלי עבודה בלבד עם קודן, אך גם כדי להיערך לכך. תוציא לה מכתב שתבהיר איך משאית יכולה ורכב קטן לא יכול להיכנס.

מנדי: עוד בקשה מלאה פרי, שתוציא מכתב שהרחבה מאושרת וזה לא אתר בנייה.

צחי: מרגע שמתחילים לדון ברזולוציות שלא מבינים כלום בהם. אני מציע להחזיר מכתב בהול לכך שהיא אחראית ושתקבל החלטה. זו לא החלטה שלנו בכלל. זה לא התפקיד של הוועד. ללא פרי אין סמכויות תחבורה בכלל.

החלטה:

יישלח מכתב למהנדסת המועצה בו הוא דורש הבהרות ודרישה ברורה להנחיות בנושא התנועה והתעבורה בדרך נופית. החלטות חד משמעיות. במקביל מזכיר היישוב יבדוק הצעת מחיר של מהנדס/יועץ תנועה בעל שם, אשר העלות ולוח הזמנים יובאו לאישור הוועד טלפונית או במייל. נכון לרגע זה עד לקבלת התשובה ממהנדסת המועצה וחוו"ד יועץ התנועה. ולא יאוחר משיבת הוועד הבאה, שעות פתיחת שער הנופית והתנועה יישארו כפי שפורסם במכתב הוועד ביום חמישי.

מנדי: מבקש לחלק לשתי הצבעות, אחד לפתיחה ואחד לשאר.

ליאור: לא מוכן. תתנגד אם ככה.

מנדי: הוא רוצה הצבעה פה אחד. אם זה שתי החלטות זה צריך להיות שתי החלטות.

דפנה: מה זה משנה לך, על חלק יצביע שכן ועל חלק לא.

ליאור: מי בעד ההצעה שלי – 5

מי בעד ההצעה של מנדי – לחלק לשניים – 3.

ההצעה של יו"ר הוועד התקבלה.

ועד מקומי קציר

5. הקצאת מבנה ציבורי למטה מאבק

צחי: אני חושב שאין מנוס, זו המציאות בשלוש השנים האחרונות ולא נראה שתשתנה בקרוב. ולראיה ישיבת ההרחבה האחרונה שבה הואשמו תושבי ההרחבה בכל. יש אסטרטגיה אחת שאתם הורסים ואשמים ובכך מסכסכים בין שכן לשכן. במאבקים ציבוריים צריך לקחת בחשבון קצוות. עם כל הצ'אנסים שנתנו למועצה וללא הועיל, יש צורך במאבק ציבורי. למשל גזם זו עוד בעיה. אני מבקש מחבריי לוועד לאו דווקא להצטרף, אלא אל תפריעו, אני מבקש מבנה ציבורי ולקבל אותו או לנהל מפה, ממשרד הוועד.

חן: מה זה מטה מאבק?

צחי: למשל עיתונאים, איפה מקבלים אותם, איפה שומעים את הציבור. אפשר לפה או אפשר מקלט.

ליאור: אני מתלבט. אם היה איזשהו מאבק א-פוליטי, ההחלטה היתה קלה יותר. למשל אם המאבק היה לקבל את כספי מחצבת ורד או נגד המפחמות, היה קל יותר להקצות מבנה ציבורי לעניין. יש טעם לפגם מסוים שאנחנו כוועד, שאנחנו חליפתה של המועצה האזורית, לוקחים מבנה ציבור ששייך למוא"ז ומשתמשים נגדה. גם ברמה האתית, גם אם אנחנו כועסים וצודקים. להקצות מבנה ששייך למועצה והוועד הופך אותו כנגד המועצה. אני מתלבט. אם היית משנה את ההגדרה אולי היה אפשר לעשות משהו.

מנדי: המטה לקידום קציר, מטה התעוררות.

ליאור: תבקשו את האפשרות לקבל חדר להתכנסות, לדבר, נקצה את אחד החדרים הקיימים.

צחי: יש מאבק פה.

דפנה: זה מטה מאבק לדרישת הזכויות המגיעות לנו. הגיע הזמן שנשב בישיבות הוועד ונבנה איך בונים אסטרטגיה מולם. צריך לחשוב איך מאחדים כוחות כדי להשיג מה שמגיע לנו מהמועצה. לעבוד על תוכנית אסטרטגית.

חן: נבחר מזכיר חדש למועצה, המזכיר של מצפה אילן.

אורטל: אני חושבת שכל הקמה של מטה כזה, יגרום אנטגוניזם מוחלט. הם גם ככה לא נותנים. פה אנחנו עובדים בצורה חוקית מולם. למשל עם יועץ התנועה.

אנחנו צריכים לאחד כוחות בתוך הוועד ולהיאבק משם. להעלות את כל היישוב למועצה, להפגין, לסגור דרכים, לאיים ואולי אז העיתונאות תבוא. מול הבית של אילן אפילו.

דפנה: מה ליאור מרגיש? אולי לליאור יהיה נוח יותר מטה מאבק בצד.

ליאור: אני חייב להגיד לך, בזמן שאת מדברת, מה קורה אם אנחנו מקבלים את הצעתו של צחי, ברגע שמוקם מטה מאבק, רוקנת את הוועד מהסמכויות שלו. באת ואמרת, הקמתי גוף אלטרנטיבי, כי הוועד לא יכול להתמודד עם המצב. אולי אתה צריך מתוך הוועד לפעול,

הוועד מבין, והחליף פאזה, אם תקים מטה אלטרנטיבי, תרוקן את הוועד מתוכן, הוועד שבו אתה נמצא.

מנדי: את (אורטל) כוועד לא יכולה לשרוף צמיגים. המועצה צריכה להבין שנגמר הסיפור ולפתוח רפרנט מאבק ציבורי. הם צריכים להבין שהם צריכים לשנות מבנה ארגוני, גם שלוש שנים אחרי. אין להם אינטרס לעשות כלום. כל מה שהובטח לפני, נשכח. גנים ציבוריים.

דואר.

דפנה: מה עם תשתית הביוב? עשו?

חן: לא, הם מחכים לכסף ממשרד הפנים.

מנדי: תירוצים. גם כשהוחלט שיעשו לא עשו. אין ברירה אחרת.

דפנה: אנחנו נעבוד יחד.

אורטל: הם יפרקו את הוועד.

דורון אריה: אילן יקים צוות כנגדך. מה תעשה?

מנדי: הוא על המינימום, הוא לא יכול לרדת מתחת לאפס.

ועד מקומי קציר

ליאור: 3000 איש עומדים כאיש אחד אחרי הוועד. צחי, תעשה מתוך הוועד. נגיד שבשבועות האחרונים אני לא בולם יוזמות. אני לא מכחיש, הייתי מספיק הוגן, אבל גם נכנסתי בו. ואני ידיד וחבר. כרגע יש דינמיקה שמאפשרת לך מתוך הוועד, עם ראשות הוועד, עם מ"מ ראש הוועד ועם אורטל, לנהל זאת מתוך הוועד המקומי.

אורטל: צריך להתחיל לבוא לפגישות של קוסקס. להפעיל לחץ. מנדי: חייבת לבוא הצהרת ועד. או הקמת מטה מאבק או גוף רפרנטי. משהו שבמועצה יבינו ששינינו פאזה.

אורי: בוועד אנחנו שלוחה של המועצה. אך אם נגיד שנתפטר עוד חודש חודשיים אם לא ימולאו דרישותינו.

שחר סנדורב: יש קפטן לספינה, יש ראש ועד אחד, לא מפצלים והוא צריך להביא את התוצאות.

דפנה: שנתיים אנחנו מבקשים להילחם.

אורטל: לבוא לפגישות של קוסקס, לשבת אצלו ולראות מה קורה.

דפנה: שכל פעם איש אחר יגיע.

חיים: אם אתם רוצים לפרסם מאמר בעיתונות. אם אתם באים לעיתונות כוועד, אתם ממש שברתם את הכלים. לעומת זאת צחי אומר שלא נשבור את הכלים.

דורון אריה: טעות לקרוא למטה מטה מאבק. תשחקו את השוטר הרע והשוטר הטוב מתוך המערכת. אם היית מקים צוות פעולה למען קציר, שיפעל גם מתוך הוועד. לפעמים הדרך

הלוחמנית תביא תוצאה הפוכה. תעשה מתוך ועדת סמך של הוועד, שלפני שיוצאים

למלחמה ולהבעיר צמיגים, עד שלא תהיה החלטה של ממשלה, לא תצא ממוא"ז מנשה. צריך לראות איך יוצאים בדרך משותפת. צוות מאבק אזרחי, כמו שעשינו לפני 15 שנה.

מנדי: מטה מאבק מחליט לעשות את כל מה שצריך. זה צריך להתנהל. אני יכול לקבל פה חדר כחבר וועד, נכון?

אורטל: המדרגה צריכה לעלות מהוועד.

צחי: למה חיכתם שלוש שנים?

אורטל: ניסיון.

חיים: צריך לעשות גוף אלטרנטיבי ולא דרך הוועד.

אבנר: ועד האגודה צריך להוביל את המהלך.

ליאור: אנחנו עוד נשוחח בנושא, אתם רואים את רוח הדברים בוועד, אנחנו בתקופה שבה

דווקא אנחנו די תמימי דעים, אולי לא כדאי לפצל.

צחי: לא פיצול. מישהו צריך להתחיל את המאבק.

החלטה:

מזכירות הוועד תזמן את חברי הוועד ואת חברי המליאה לדיון משותף בנושא המשך הדרישות הלגיטימיות של היישוב קציר.

רשמה: שני גולדין